

Jak zorganizować dzieciom warunki do nauki w domu?

Drodzy Rodzice i Opiekunowie!

Dom i Szkoła są najważniejszymi miejscami rozwoju Waszych Pocięch. Praca Nauczycieli jest ściśle zespolona z Waszym codziennym wysiłkiem, aby w warunkach domowych dzieci utrwały i rozwijały wiedzę i umiejętności kształtowane w szkole. Można śmiało powiedzieć, że sukcesy szkolne mają swoje źródło w głównej mierze w Waszej trosce o stworzenie dobrych warunków do nauki w domu.

DLATEGO:

1. Jasno określcie w planie dnia czas na zabawę i odpoczynek i czas na naukę. Konsekwentnie tego przestrzegajcie.
2. Utrzymujcie stały, systematyczny i w miarę możliwości bezpośredni kontakt z nauczycielami uczącymi Wasze dziecko. Wymieniajcie z nimi informacje o stanie zdrowia, aktualnych trudnościach i problemach przeżywanych i doświadczanych przez dziecko, przerabiane treści i metody pracy stosowane przez fachowców szkolnych – nie lękajcie się i nie wstydźcie prosić o wskazówki i rady, a także mówić pedagogom o własnych doświadczeniach i sposobach pracy z dzieckiem. Otrzymane informacje pomogą Wam zrozumieć własne trudności oraz rozterki i opory dziecka w pracy w domu.
3. Stwórzcie dziecku miejsce do pracy – jeśli nie może to być samodzielny pokój, to na pewno niech będzie to samodzielny kącik z własnym biurkiem, meblami na książki i pomoce szkolne, odpowiednio oświetlony, wentylowany, przytulny, odizolowany od hałasu, rodzinnego rozgardiaszu, rozpraszającej obecności członków rodziny nie zaangażowanych w udzielanie pomocy w czasie nauki.
4. Zadbajcie o niezbędne książki, zeszyty, materiały i pomoce szkolne. Pamiętajmy, że komputer i Internet nie mogą być jedynymi źródłami wiedzy dziecka.
5. W czasie nauki w domu zajmijmy się pozostałymi dziećmi, by swoją obecnością nie zakłócały spokoju i nie rozpraszały brata/siostry.
6. W czasie pracy dziecka wyłączmy lub wyciszmy media – telewizor, komputery, telefony, radio.
7. Ustal z dzieckiem zasady korzystania z telefonu i mediów społecznościowych w czasie przeznaczonym na naukę np. wyłączony dźwięk telefonu, telefon odłożony poza zasięgiem wzroku, itp.
8. Dajcie dziecku czas na samodzielną pracę. Bądźcie gotowi udzielić pomocy, gdy o nią poprosi, ale nie wyręczajcie w pracy. Nie lękajcie się sprawdzić, czy rzeczywiście już wszystko wykonało – życzliwie i konsekwentnie monitorujcie i egzekwujcie rzetelność i jakość tej pracy.
9. Znajdźcie czas aby omówić z dzieckiem wykonaną pracę i pomóc mu przygotować się na zajęcia w następnym dniu. Podsumujcie pracę dziecka pozytywnym wsparciem – pochwałą, przytuleniem, uśmiechem, żartem, spacerem, zabawą, grą, deserem itp.

Jak motywować i wspierać dzieci do systematycznego uczenia się poza szkołą?

Drodzy Rodzice i Opiekunowie!

1. Jesteście najważniejszym źródłem rozwoju swoich pociech – pierwszymi i najprawdziwszymi obrazami rzeczywistości, w której żyje Wasza Rodzina. Szukajcie i stwarzajcie jak najwięcej czasu do bycia razem w rodzinie. Rozmawiajcie ze sobą, wspierajcie się w radościach i troskach – nie rezygnujcie z wysiłków rozwiązywania problemów dla dobra rodziny, nie uciekajcie od siebie i od trudów. Wasza motywacja do twórczego życia razem jest podstawą dla motywacji dziecka do radzenia sobie z kłopotami i trudnościami szkolnymi, do samoakceptacji i pragnienia autonomicznego samorozwoju.
2. Ukazujcie dziecku realistyczny obraz rzeczywistości, także tej szkolnej, ale zawsze starajcie się podkreślać jej pozytywny, twórczy i osobowy wymiar, w którym fundamentami są wartości, drugi człowiek i troska o zdrowy, kreatywny rozwój.
3. W rozmowach z dzieckiem szukajcie i podkreślajcie jego wartość, sukcesy, dobre czyny. Wskazujcie sposoby pokonywania trudności, problemów, unikania błędów oraz akceptację i znaczenia konsekwencji własnych czynów.
4. Troszcie się o zdrowie i bezpieczeństwo dziecka – nie lekceważcie jego nastrojów, niedyspozycji, informacji o przeżywanych kłopotach. Osobiste problemy nie zawsze są wyrażane werbalnie i wyraźnie – obserwujcie więc swoje dzieci nieustannie i poświęcajcie im swoją autentyczną uwagę. Gdy dziecko czuje, że ktoś nad nim czuwa i je chroni, staje się ufne i zdobywa moc do samorozwoju (bo nie traci czasu i siły na samotną walkę z życiem).
5. Oceniajcie realistycznie możliwości rozwojowe i uzdolnienia dziecka. W tej obiektywnej ocenie pomocą mogą wam służyć fachowcy w poradniach i w szkole.
6. Utrzymujcie stały, systematyczny i w miarę możliwości bezpośredni kontakt z nauczycielami uczącymi Wasze dziecko. Wymieniajcie z nimi informacje o stanie zdrowia, aktualnych trudnościach i problemach przeżywanych i doświadczanych przez dziecko, przerabiane treści i metody pracy stosowane przez fachowców szkolnych – nie lękajcie się i nie wstydźcie prosić o wskazówki i rady, a także mówić pedagogom o własnych doświadczeniach i sposobach pracy z dzieckiem. otrzymane informacje pomogą Wam zrozumieć własne trudności oraz rozterki i opory dziecka w pracy w domu.
7. Budujcie w świadomości dziecka autorytet nauczyciela i szkoły. Nie krytykujcie przy dziecku działań i błędów pedagogów – brońcie dziecko poprzez bezpośredni kontakt ze szkołą, w której z odwagą i rzetelnością przedstawiajcie swój punkt widzenia na sytuację dziecka w szkole. Dążcie do pozytywnego rozwiązania problemu – dziecko dostrzeże, że jest chronione i że dorośli potrafią je bronić i uznać swoje pomyłki. Nabierze zaufania i mocy (są to ważne elementy motywacji).

8. Pamiętajcie, że wasze dziecko ma prawo do własnej drogi w samodzielnym życiu – nie musi realizować waszych ambicji i osiągnięć, nie musi być tak zdolne i ambitne jak Wy. Motywujcie je do rozwoju i osiągania sukcesów, ale nie za cenę depresji i tendencji do zachowań autodestrukcyjnych. Jeśli jest autentycznie kochane, to na pewno sobie w życiu da radę.
9. Stwarzajcie dziecku możliwość bezpiecznego i twórczego bycia z rówieśnikami. W sytuacjach szczególnych – choroba, zagrożenie życia i zdrowia w skali globalnej (epidemia) - istotną pomocą są multimedia, portale społecznościowe. Umiejętny wgląd rodzica w zakres i formę korzystania z Internetu umożliwia otwarcie na świat, wspiera i formuje motywację do rozwoju, nauki, osiągania sukcesów, poszerza wiedzę i umiejętności radzenia sobie z porażką dzięki wsparciu innych.
10. Kształćcie w dziecku wrażliwość na wartości kultury, sportu, przyrody. Dzięki temu motywacja nie będzie egoistyczna.
11. Stwórzcie dziecku miejsce do pracy – jeśli nie może to być samodzielny pokój, to na pewno niech będzie to samodzielny kącik z własnym biurkiem, meblami na książki i pomoce szkolne, odpowiednio oświetlony, wentylowany, przytulny, odizolowany od hałasu, rodzinnego rozgardiaszu, rozpraszającej obecności członków rodziny nie zaangażowanych w udzielanie pomocy w czasie nauki.
12. Zadbajcie o niezbędne książki, zeszyty, materiały i pomoce szkolne. Pamiętajmy, że komputer i Internet nie mogą być jedynymi źródłami wiedzy dziecka.
13. Dajcie dziecku czas na samodzielną pracę. Bądźcie gotowi udzielić pomocy, gdy o nią poprosi, ale nie wyręczajcie w pracy. Nie lękajcie się sprawdzić, czy rzeczywiście już wszystko wykonało – życzliwie i konsekwentnie monitorujcie i egzekwujcie rzetelność i jakość tej pracy.
14. Znajdźcie czas aby omówić z dzieckiem wykonaną pracę i pomóc mu przygotować się na zajęcia w następnym dniu. Podsumujcie pracę dziecka pozytywnym wsparciem – pochwałą, przytuleniem, uśmiechem, żartem, spacerem, zabawą, grą, deserem itp.